

[Indenrigsministeren.]

kommende kan siges at udgøre en amtskommunal indkomstskat, har regeringen fundet det rimeligt, at en vis del af den kommunale indkomstskat for de personer, for hvilke de to nævnte kommuner er skattekommuner, undtages fra fordeling.

Endvidere foreslås en forlængelse af den frist, inden hvilken en kommune skal gøre anmeldelse, såfremt den finder, at fordelingen af en persons kommuneskat er urigtig. Den nugældende frist har i en række tilfælde vist sig utilstrækkelig og foreslås forlænget med 3 måneder.

Idet jeg i øvrigt tillader mig at henvise til lovforslaget og de dertil knyttede bemærkninger, skal jeg anbefale forslaget til det høje tings velvillige behandling.

Handelsministeren (Erling Jensen): Hermed har jeg den ære for det høje folketing at fremsætte forslag til lov om ændring af lov om restaurations- og hotelvirksomhed m. v.

I folketingsåret 1971-72 fremsatte jeg med henblik på Danmarks tilslutning til De europæiske Fællesskaber i folketinget forslag til lov om ændring af lov om restaurations- og hotelvirksomhed m. v., hvorved der skulle åbnes adgang for udstedelse af næringsadkomst til filialer af selskaber hjemmehørende i et fællesmarkedsland.

Efter første behandling i folketinget blev lovforslaget henvist til et udvalg, som imidlertid ikke afsluttede sit arbejde, idet behandlingen af lovforslagene i forbindelse med Danmarks indtræden i EF blev udsat til efter folkeafstemningen den 2. oktober 1972.

Som det vil fremgå af bemærkningerne til lovforslaget, har Industrirådet, Centralforeningen af Hotelværter og Restauratører i Danmark og Bryggeriarbejdernes Forbund rettet henvendelse til dette udvalg med ønsket om en tilføjelse til loven med det formål at hindre personer eller selskaber, der fremstiller eller forhandler drikkevarer, i at få alkoholbevilling.

Forholdet er det, at restaurationsloven i sin nuværende form forbyder drikkevarereleverandører ved indskud, lån eller usædvanlig kredit at deltage i finansieringen af restaurationer med alkoholbevilling, men ikke indeholder noget forbud mod, at drikkeva-

releverandører selv driver restaurationsvirksomhed med alkoholbevilling.

Det er på denne baggrund, at organisationerne anser det for tvivlsomt, om de gældende finansieringsbestemmelser efter en dansk tilslutning til EF, som vil åbne adgang til, at udenlandske personer og selskaber kan drive restaurationsvirksomhed med alkoholbevilling her i landet, vil give tilstrækkelig sikkerhed for at opretholde den nuværende tilstand, hvorefter bryggerier og vinhandlere m. v., uanset at loven ikke indeholder noget forbud herimod, ikke giver sig af med at drive restaurationsvirksomhed med udskænkning af stærke drikke.

Som det fremgår af henvendelserne til udvalget, har den nuværende tilstand tilslutning fra alle sider inden for branchen, og man føler det som en tilfredsstillende ordning, man må ønske bevaret her i landet.

Det foreliggende lovforslag tager sigte herpå. Der bliver efter forslaget ikke tale om nogen form for forskelsbehandling af danske og udenlandske firmaer. Forslaget vil således ikke stille udenlandske virksomheder i en svagere konkurrenceposition i forhold til danske. Det er alene hensigten at hindre, at virksomheder inden for drikkevarerbranchen efter en dansk tilslutning til EF skulle skaffe sig dominerende indflydelse på dansk restaurationsliv, således som tilfældet er i England og en række fællesmarkedslande.

For at opfylde det ønskede formål er det nødvendigt, at lovens bestemmelser udelukker enhver drikkevarereleverandør fra at beskæftige sig med restaurationsvirksomhed med udskænkning af stærke drikke. I forslagens § 1, nr. 2, foreslås derfor, at alkoholbevilling ikke uden tilladelse fra handelsministeren kan meddeles personer eller selskaber m. v., som fremstiller eller forhandler drikkevarer. Ej heller kan alkoholbevilling uden tilladelse fra handelsministeren meddeles selskaber m. v., i hvilke noget medlem af direktion eller bestyrelse fremstiller eller forhandler drikkevarer.

Lovforslaget medfører ingen ændringer i den liberalisering, som blev gennemført ved restaurationsloven af 1970, hvorefter det tidligere gældende forbud mod, at en restauratør driver flere restaurationsvirksomheder, blev ophævet. På samme måde, som det nu gældende finansieringsforbud ikke hin-

[Handelsministeren.]

drer restauratører i, så længe de begrænser sig til at sælge drikkevarer i det omfang, det er tilladt efter restaurationsloven, ved indskud eller lån at deltage i finansieringen af andre restaurationsvirksomheder, vil det nu foreslåede forbud heller ikke omfatte restauratører.

Formålet er som sagt at forhindre drikkevareleverandører i at få en dominerende indflydelse på dansk restaurationsliv, og jeg tænker mig derfor en lempelig dispensationspraksis, når det i det enkelte tilfælde er klart, at lovens formål ikke tilsidesættes.

I konsekvens heraf er der åbnet mulighed for, at de drikkevareleverandører, som allerede driver restaurationsvirksomhed med alkoholbevilling, ved bevillingens udløb kan få denne fornyet uden hensyn til de nu indførte bestemmelser.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Ordføreren for forslagsstillerne (Per Dich): Jeg skal på mit partis vegne tillade mig at genfremsætte forslag til lov om svangerskabsafbrydelse m. v., idet jeg henviser til min tale ved fremsættelse af vort lovforslag den 4. maj 1972.

Udenrigsministeren (K. B. Andersen): Hermed har jeg den ære for folketinget at fremsætte forslag til lov om ændring af lov om internationalt udviklingssamarbejde. (Ændring med henblik på Danmarks tilslutning til De europæiske Fællesskaber).

Forslaget har til formål at sikre, at finansieringen af „Industrialiseringsfonden for Udviklingslandene“ efter Danmarks indtræden i De europæiske Fællesskaber fortsættes uændret.

I henhold til den gældende bestemmelse i lov om internationalt udviklingssamarbejde modtager fonden 50 pct. af nettotoldindtægterne af rå kaffe m. v. I finansåret 1971-72 indbragte kaffetolden 112 mill. kr., hvoraf „Industrialiseringsfonden for Udviklingslandene“ modtog 56 mill. kr.

Ved Danmarks indtræden i Det europæiske økonomiske Fællesskab må den danske kaffetold, der andrager 187 øre pr. kg rå kaffe (ca. 22,8 pct. i 1970-priser), tilpasses

til fællestariffens værditoldsats på 7 pct., som skal tilfalde Fællesskabet.

Da det er ønskeligt, at fondens arbejde fortsættes i mindst samme omfang som hidtil, er det nødvendigt med virkning fra den 1. januar 1973 at tilvejebringe et nyt grundlag for fondens finansiering.

Det er fundet mest hensigtsmæssigt, at den fremtidige kaffetold, der tilfalder De europæiske Fællesskaber, suppleres med en intern afgift, hvoraf en del overføres til fonden. Med henblik herpå vil finansministeren samtidig hermed fremsætte et forslag til ændring i lov om forskellige forbrugsafgifter.

For at „Industrialiseringsfonden for Udviklingslandene“ kan modtage tilnærmelsesvis det samme beløb som i finansåret 1971-72, vil det være nødvendigt til fonden at overføre 70 pct. af provenuet af den afgift, der efter vedtagelsen af lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om forbrugsafgifter vil blive opkrævet af kaffe, kaffeekstrakter m. v.

Hvad særlig angår forholdet til udviklingslandene, skal jeg bemærke, at det danske kaffeforbrug er et af de højeste i verden. Dette kaffeforbrug har gennem en længere årrække ligget på et stabilt niveau uanset betydelige prissvingninger, og det kan derfor ikke forventes, at man gennem en nedsettelse af tolden ville få en mærkbar forøgelse af kaffeimporten eller af de priser, som de kaffeproducerende lande kan opnå.

Formanden: Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 12. oktober, kl. 13 med følgende dagsorden:

1) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om udskrivningsprocenten for kalenderåret 1973.

2) *Første behandling af:*

Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

3) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ændring af ligningsloven.